

at Kobberføringen igjen optoges af dets Eier og at den blev drevet efter den meest udstrakte Maalestok, naar der ingen Concurrance fandt Sted med andre Værker; thi Concurrancen med Landhaandværkerne vil jo være for Intet at regne.

Endelig vilde Fleertallet finde det høist ubilligt mod Kobberværkerne alene til Fordeel for en Klasse Haandværkere, der dog ikke kan erstatte dem, at berøve dem Kobberføringens Retten, som naaget de mange Besøer- ringer dog ikke sees at have været mis- brugt af dem, og som de, naar ikke Statens Tary fordrer, at den berøves dem, dog maatte haabe at beholde, da deres hele Bestaaen hæn- ger saa nøie sammen med den. Danmark er saa lidet som Fabrikland, at man vel bør be- tænke sig, inden man griber til Forholdsregler, der hæmme Fabriksliden og hyderligere reducere dets saa Fabrikker.

Et Mindretal (Tillisch) kan hverken til- træde denne Motivering eller den Beslutning, den fører til, men anseer den af Regjeringen foreslaaede Maade at ordne dette Forhold paa som den rigtigste, hvorfor dette Mindretal fastholder Lovudkastet, som det fore- ligger, og anbefaler det til Thingets Vedtagelse.

Et andet Mindretal (Lange) gaaer ud fra, at Alle maae erkjende, at den Rettighed, som hidtil er indrømmet Eierne af flere her i Lan- det værende Kobberværker til ved Omreisende at forhandle deres Fabrikata og tilkjøbe sig gammelt Kobber og Messing, virker i høi Grad trykkelige for Kongerigets Kobbersmede, og at disse som Følge deraf stilles flettere end alle andre Kjøbstadhaandværkere.

Naar derfor Udvalgets Fleertal desuagtet finder Betænkelighed ved den ommeldte Rettig- heds Ophævelse, navnlig af Hensyn til Landbo- befolkningens Interesser, og kun troer at kunne

bringe i Forslag, at en lignende Ret indrøm- mes Kobbersmedene, da kan dette Mindretal, som hverken med Hensyn til Kobberværkerne eller Kobbersmedene finder tilstrækkelig Grund til at gjøre Undtagelse fra Næringslovgivningens almindelige Forbud mod „Omløben med Varer“, ikke slutte sig til Fleertallet, men indstiller

principaliter:

at vedtage et Lovforslag, saalydende:

§ 1.

Den Eierne af adskillige indenlandske Kob- berværker hidtil indrømmede Rettighed til i Genhold til Frdgn. af 26de November 1768 og lgl. Resolution af 11te August 1818 over- alt i Danmark saavel i Kjøbstæderne som paa Landet ved Omreisende at forhandle deres Fabrikata og tilkjøbe sig gammelt Kobber og Messing ophæves fra 1ste Januar 1862 at regne.

§ 2.

For Afløsning af den Brede Kobber- og Messingværk ved Bevillingen af 14de Februar 1699 og 31te Mai 1728, senest confirmerede under 13de August 1856, hjemlede særegne Af- sættingsret med Hensyn til de ved bemeldte Værk fabrikerede Kobber- og Messingvarer gives Eierne fuldstændig Erstatning af Konge- rigets Finantser efter Lovligt Skøn af kyndige og uvillige, paa sædvanlig Maade af Retten dertil udnævnte, Mænd.

subsidiært

tiltrædes det forelagte Lovudkastis §§ 1 og 2.

Fleertallet (Bank, Høgsbro og Thune) foreslaaer, at Lovudkastets §§ 1 og 2 udgaaer og at istedetfor samme bringes følgende Lovfor- slag under Afstemning: